

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Altare Privilegium

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

impellente ad id efficacibus minis domino, ad Moniales accederet, & turpiter loqueretur, peccaret quidem, ¶ quia actio est intrinsecè mala, ¶ sed non incurreret excommunicationem; nam leges Ecclesiasticæ non obligant cum tanto incommodo, p. 3. tr. 2. ubi supra. Excusaretur præterea, tum à censura prædicta, tum etiam à peccato, si aliquis v.g. Religiosus declararet Moniali casum conscientia, quia hæc locutio est quædam species sermonis & exhortationis, p. 3. tr. 2. ref. 104.

Et qualitate sermonis.

Potest regularum cum licentia Episcopi alloqui Moniales, idque potest in famina seculari existente in Monasterio.

7. Regularis potest alloqui Moniales cum licentia Episcopi absque assistentia confessorii illarum, vel auscultatricium, p. 9. tr. 7. ref. 34. Non potest alloqui in diebus Vigiliarum, aut quatuor temporum *ibid. resol. 35.* Potest verò cum famina seculari in Monasterio existente etiam de negotio profano cum licentia Episcopi, *ibid. §.* Nota tamen. Quando ad hoc non obstat stylus Curia, vel consuetudo, aliter necesse est licentia Sacrae Congregationis. *ibid. p. 9. tr. 7. ref. 64.* Alloquentes cum Abbatisa non incidunt in excommunicationem.

Non extenditur ad socium, si non potest alloqui alia die, est necessaria subscriptio Superioris monasterii.

8. Licentia concessa Regulari alloquendi non extenditur ad socium, *ibid. ref. 33.* Et si non potest alloqui die præscripta in licentia, potest alia die, si parum intercedat temporis, *ibid. &* requiritur subscriptio superioris Regularis illius Monasterii, post subscriptionem Episcopalem, vel ejus Vicarii, *ibid. §.* Notandum. Possunt etiam alloqui exercendo aliquod opus pietatis, vel exponendo aliquem casum conscientia, non incidendo in pœnam Sac. Congregat. tamen in foro externo possunt puniri ab Episcopis tamquam delegatis à Sede Apostolica, *ibid. ref. 14.* Vide etiam num. 3. Nota.

In foro externo possunt puniri ab Episcopo.

ALTARE PRIVILEGIATVM.

Non potest Pontifex applicare in indulgentiam de iure per modum satisfactionis.

Altare privilegiatum est illud in quo à Papa concessa est indulgentia plenaria pro mortuis, *part. 9. tract. 2. ref. 1.* Nec talem Indulgentiam pro mortuis potest Pontifex applica-

re per modum absolutionis, sed per modum suffragii. *ibid. resol. 2.* Adverte, quod quando Laicis conceditur applicare Indulgentiam per modum suffragii intelligitur, te designare defunctum, cui Pontifex immediatè, & directè Indulgentiam applicat. *ibid. §.* Nota tamen. Quoad excommunicationis absolutionem defunctorum. *ibid.*

2. Indulgentia, quæ conceditur Altari privilegiato, ut applicetur defunctis, infallibiliter habet effectum, maxime si sacerdos celebrat in dicto Altari pro defunctis, infallibiliter liberatur anima à Purgatorio, sic etiam secularis dum se communit cum Medalia, in qua est appensa indulgentia, *ibid. ref. 3.* Nec requiritur, ut sacerdos sit in statu gratia, quando celebrat pro defuncto in Altari privilegiato, secus autem si pro se applicat Indulgentiam. *ibid. ref. 4.*

Est designare defunctum ut applicetur Indulgentia Altari privilegiati, & infallibiliter habet effectum cum Medalia, in qua est appensa indulgentia, & cum Medalia.

3. Sacerdos celebrans in Altari privilegiato tenetur non solum Indulgentiam, verum etiam, & sacrificium applicare defuncto: quando Indulgentia dicitur (quoties Sacerdos in tali Altari celebraverit, liberabitur anima à Purgatorio) tunc debet esse applicare Indulgentiam, & non sacrificium. *ibidem resol. 5. & 25.* Sed quando conceditur liberatio animæ, pro qua dicitur Missa, vel recitatur Corona, vel quid simile, tunc necesse est substantia operis, aliter non. *ibidem §.* Nota etiam: Missa celebrata in Altari privilegiato applicata pluribus, singulis æquè profunt, sed si terminato defuncto tantummodo animæ illius profuit, *ibid. §.* Et tandem 4. Non requiritur ex parte defuncti aliquid, ut Indulgentia Altaris privilegiati habeat suum effectum, cum non apponit obicem, & cum sit in statu gratia, *ibid. ref. 6.*

Indulgentia & sacrificium applicat recitatur Sacerdos defuncto. Substantia operis est necessaria, pro liberatione animæ.

Missa pluribus applicata, singulis profuit. Quando non apponit obicem defunctus, Indulgentia habet suum effectum.

4. Missa celebrata in Altari privilegiato pro anima specialis defuncti, si hæc non indiget tali beneficio, si in Cœlis est, à beatis plus indigentibus applicatur, si in inferno, voluntate interpretativa applicatur magis indigentibus, & derelictis, & quando à celebrante tacite, vel expressè intenditur suffragari sibi

Missa celebrata pro anima non indigente, magis indigentibus dispensatur à Deo.

conjunctis cum anima non indigeat, intelligatur pro magis indigentibus, & si nemini, applicetur per divinam misericordiam aliis indigentibus, *ibid. ref. 7.*

Missæ privilegiata de bet esse de Regn.

5. Missa in Altari privilegiato necesse est dici Requiem, sic declaratum fuit à Sacra Rituum Congregatione. *ib. ref. 8. & 29.*

Numerus Sacerdotum non est essentialis conditio pro validitate privilegii.

6. Numerus Sacerdotum descriptus in Brevi Apostolico pro Altari privilegiato non est conditio essentialis necessaria ad valorem privilegii, sed est tantum narratio petentium privilegium, & ut satisfaceret occurrentibus obligationibus. *ibid. ref. 9.*

Septennalis verò intelligitur à die publicationis, in prorogatione sic ultimo septennii.

7. Quod ad clausulam negativam solitam apponi in privilegio similis Altaris intelligitur de materia favorabili, unde latè interpretanda est. *ib. ref. 10.* Clausula verò de septennis intenditur à die publicationis in loco, & definit eorundem die septennii, sed in prorogatione incipit finito primo septennio, *ibid. ref. 11.*

Sacerdos obligatus celebrare privilegii pro maiori commode Ecclesie tenetur ibi celebrare, non aliter.

8. Sacerdos habens onus celebrandi in Altari, vel Capella, aut Ecclesia privilegiata, si hoc fiat pro maiori Ecclesie commode, vel devotione tenetur ibi celebrare, aliter potest in alio Altari, vel Ecclesia cum Medalia Indulgentias habente, & obligationi satisfacit. *ibid. ref. 12.* Item dicendum est, si pro aliquo iusto impedimento, vel causa in illo Altari, Ecclesia, vel Capella celebrare non possit. *ibid. ref. 13.*

Sacerdos obligatus pro celebratione non potest per alium satisfacere, maxime si hoc titulo fundatum est Altare.

9. Sacerdos Capellanus obligatus celebrare in Altari privilegiato, quando obligatur pro celebratione tantum, potest per alium Sacerdotem satisfacere, secus autem si fundatum est Altare, ut personaliter celebret quotidie, vel coadjuvet cantando, vel Curæ. *ibid. ref. 14.* Item Capellanus celebrans alibi, cum sit obligatus in Altari privilegiato non tenetur aliquid restituere, sed peccat mortaliter frangendo fidem fundatori. *ibid. ref. 15.*

Obligatus non tenetur aliquid restituere, peccat tamen mortaliter.

10. Si testamento relinquatur certa summa pecuniæ, ut Missæ celebrentur in omnibus Altaribus privilegiatis Ecclesie, intelligitur etiam de erigendis. *ibid. ref. 16.* Et valida esset im-

petratio Altaris privilegiati à Regularibus in eorum Ecclesiis, si non fuerit facta mentio in concessione de alio Altari privilegiato impetrato in seipsis Regularibus, *ibid. in medio resol. 17. vers. Addo. vide de super Dicast. de Sacr. 10. 2. tr. 9. disp. 1. dub. 7. nu. 120.* Si altare stabile transferatur, non amittit consecrationem suam, perit consecratio si frangitur, vel amovetur sepulchri sigillum. *c. ad hac de consec. Eccles. vel alt.* item si enormis sit fractio mensæ, qualis censetur esse pars quarta. *p. 11. tr. 8. ref. 8.* ex Gobat *de indulg. p. 2. c. 16. q. 76. n. 537.*

11. Si Altare privilegiatum, vel Ecclesia diruitur, privilegium ultra non valet, sed si paulatim est dirutum, & reedificatum Indulgentia acquiritur, sed si Altare convertatur in Ecclesia visitando illam lucratur Indulgentia. *ibid. ref. 17.*

12. Missam celebratam in Altari privilegiato, quatenus privilegiatum est. (Non quatenus Missa est sacrificium, & opus satisfactorium) videtur viventibus prodesse non posse, *ibid. ref. 18.* Possunt dici Missæ de Requiem pro vivis, tamen est contra usum Ecclesie; melius est Missa Sanctorum, vel pro peccatis. *ibid. § Sed hic obiter.*

13. Regulares, quibus dantur elemosinæ pro defunctis, ut celebrent in Altari privilegiato, non peccant mortaliter, si non promittant illas celebrare. *ibid. ref. 19.* Unum Altare unius Religionis non communicatur aliæ Religioni. *ib. ref. 20.* Altaria privilegiata Regularibus concessa, non fuerunt revocata per Bullam Pauli V. 1606. *ref. 21.*

14. Altare privilegiatum non suspenditur per Bullam Cruciatæ. *ibid. ref. 22.* nec per annum Sanctum *ref. 23.* neque Indulgentiæ concessæ vivis, ut applicentur defunctis. *ibid. §. Sed hic obiter.* Et Sacerdos tenetur applicare etiam sacrificium pro anima pro qua celebratur in Altari privilegiato, & eodie, cui designatum est, quia in alio die proficit, ut Missa ordinaria, non ut privilegiata, *ibid. ref. 24.* Item dicendum est, si propter mutationem domicilii,

Intelligitur de erigendo.

Ecclesia vel Altare diruto definit indulgentia, non autem si paulatim readificatur Missa privilegiata vivis non prodest. Est contra usum Ecclesie Missæ de Requiem dicere pro vivis.

Non est peccatum non promittere celebrare in Altari privilegiato. Altaria privilegiata non commutancur, nec revocata sunt Regula.

Per Bull. Cruciatæ, & annum Sanctum vivis pro defunctis Indulgentia non suspenditur.

per

Missa celebrata non in die designato prodest ut ordinaria. Cetero paribus utilius est missa privilegiata quam Bulla Cruciatæ Catechumeni prodest per modum suffragii. Parva donatio ratione liberalitatis non irritat valorem brevium.

vel aliam justam causam non potest celebrare in illo Altari, debet in alio privilegiato celebrare. *ibid.* §. *Nota etiam.*

15. Utilius est (cæteris paribus) celebrare Missam in Altari privilegiato, quam accipere Bullam Cruciatæ pro defunctis, *ibid.* ref. 26. Indulgentiæ Altaris privilegiati profunt Catechumenis per modum suffragii quatenus sunt sub potestate Christi, non autem applicatio sacrificii missæ privilegiatæ: unde consulerem Christianos celebrare facere Missas dum vivunt pro eorum satisfactione, *ibid.* ref. 27.

16. Clausula de præsentatione privilegii, vel brevis (ne quid minimum detur pro illis) non irritat valorem Brevium, si aliquid detur ratione liberalitatis, affirmant de hoc aliqui, alii negant, tu cogita. *ibid.* ref. 28.

Licet dicere Missam die Dominico de Requiem infra oct. omnium Sanctorum, & in festo duplici. Tenetur fructum, & indulgentiâ applicare.

17. Licet dicere Missam privatam de Requiem in die Dominico infra Octavam Omnium Sanctorum in Altari privilegiato; quia videtur quod Pontifex vult illam concedere, & ita de festo duplici non autem de aliis Missis defunctorum *ibid.* ref. 29. & 28.

18. Sacerdos celebrans in Altari privilegiato, tenetur applicare fructum, & indulgentiam cum una sola elemosyna, *Dian. p. 10. tr. 16. ref. 20.*

ANIMÆ PURGATORII.

Indulgentia profunt defunctis. Qui applicentur.

1. Indulgentias prodesse defunctis Inconstans fuit semper traditio & sensus totius Ecclesiæ Catholicæ; cujus quidem oppositam sententiam Toletus *lib. 6. cap. 26.* appellat hæresim. Nam sicut fideles privati possunt applicare pia opera per modum satisfactionis in subsidium defunctorum: ita Pontifex ut Caput, poterit ex thesauro Ecclesiæ pro eisdem defunctis applicare satisfactiones Christi & Sanctorum, mediis Indulgentiis; ratione scilicet unionis, quæ est per charitatem, & quæ facit, ut inter nos, & defunctos sit bonorum spiritualium communicatio, *p. 9. tr. 2. ref. 2.*

Utilius est,

2. Utilius videtur, ratione certitudi-

nis Indulgentiæ, Bullam Defunctorum pro anima accipere, quam pro ea Missam in Altari Privilegiato celebrare.

Quia, communiter loquendo, causa, ob quam Indulgentia conceditur in Altari privilegiato, solet esse pars illius, v. g. devotio Sancti, Indigentia Ecclesiæ, &c. Quæ tantam certitudinem præ se ferre non videtur, sicut causa generalis, nempe belli subsidium contra fideles, ratione cujus Bulla conceditur. *p. 9. tract. 4. ref. 16.*

3. Ad celeriorē liberationem animæ à pœnis Purgatorii, plus valet, si Missæ dicantur plures in una die, quam si in pluribus diebus. Anton. Raguccius de *voce Canonico*, &c. & *tract. de Missa. quest. 69. num. 1.* & alii. Non damno tamen Anniversaria relinqui solita à fidelibus tempore mortis: sed magis admonerem, ut Missæ quanto citius celebrentur. *p. 9. tr. 2. ref. 27. vers. Dico secundo. Vide altare privilegiatum & indulgentiam.*

Bullam defunctorum pro anima accipere, quam pro ea Missam in Altari privilegiato celebrare.

Citius liberatur anima per plures missas in uno die, quam in pluribus seorsim per solutas. Videntur Anniversaria.

APPELLATIO.

1. † Appellatio est à minore Judice ad majorem provocatio pro injuria irrogata, vel irroganda, Unde duplex est. Altera ab illato gravamine, & dicitur appellatio via gravaminis. Altera à gravamine inferendo, & dicitur appellatio via devolutionis. Prima fit post latam sententiam, secunda, ante illam, & dicitur etiam recusatio. Qui appellare possit, à quo, quomodo, quoties, quando, &c. Vide *2. quest. 6. per totum.* Appellatio esse potest illicita. Primo ratione sententiæ, de qua fit appellatio. Secundo ratione judicis, à quo fit. Tertio ratione Judicis, ad quem fit. Et tandem quarto ratione modi, quo fit. Ex primo capite.

Appellatio quid, & quæ duplex.

2. Quando Episcopus judicat, reum gaudere immunitate Ecclesiæ, ad quam confugit, non potest iudex laicus de tali sententia appellare. Ita Peregrinus de *immunit. c. 16. num. 33.* contra Farinacium *Append. c. 27. n. 372.* Quod Bonacina

Appellare non potest iudex laicus à sententia Episcopi, quod reus gaudeat immunitate.